

El ginecòleg i Berlusconi

JORGE M. REVERTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10.10.09

La presidenta de la Comunitat de Madrid diu que els tres alts càrrecs que ha enviat al món exterior (que pot ser el grup mixt) han decidit abandonar el grup popular després de consultar els seus advocats, igual que una dona hauria consultat el seu ginecòleg. De cop, amb aquesta afirmació, tota la nostra confiança, tot l'entusiasme que havia despertat als nostres cors l'acció quirúrgica contra la corrupció, s'ha esvaït. Així que es tracta d'advocats. Això vol dir que el que importa és que es puguin defensar millor. No hi ha ni rastre d'ira contra la corrupció, el tripijoc, la conxorxa i el saqueig de les arques públiques. La presidenta de Madrid ha mostrat, amb unes frases curtes, quina és la seva concepció de la democràcia i de la forma en què els representants polítics han de passar compte dels seus actes.

No hi ha desconfiança, segons sembla. No hi ha dubte sobre l'acció d'uns personatges que estan imputats, ficats en tot tipus de malifetes. I si n'hi ha, es deixa per al jutge. Mentrestant, aquests tres senyors segueixen cobrant uns sous gens menyspreables que poden arribar, fins i tot, a multiplicar-se per tres. ¿De quina manera? Molt senzill, es fan del grup mixt i es posen a participar en comissions de treball de l'Assemblea de Madrid. De manera que algun pot arribar fins als 8.000 mil euros al mes.

Esperanza Aguirre ja té experiència en aquest tipus d'accions. De fet hi ha algun indicatiu que va mantenir una postura comprensiva cap a dos trànsfuges del PSOE, un de nom **Tamayo** i una altra de sobrenom la

Muda (per la seva eloqüència política) que se'n van sortir prou bé després d'haver-li entregat a la dreta la victòria en unes eleccions que, pels vots, havia guanyat l'esquerra.

Estem davant d'un concurs realment impressionant de baixesa, de malabarisme polític. Una *era Berlusconi* s'obre esplendorosa per al nostre país. Una senadora no pot prendre possessió del seu càrrec fins que no faci un examen; un jutge declara ser íntim amic d'un president autonòmic i no es retira de l'escena, sinó que l'eximeix de responsabilitats; un secretari general d'un partit es mira els 17.000 folis d'un sumari i decideix que cal esperar a veure què passa amb els que hi estan implicats; un rampinyador de fundacions diu que hi ha una conspiració contra el seu país.

L'assumpte és que la política està desapareixent al mateix temps que la decència. I que els votants no canvien el signe del seu propòsit de vot. Si **Berlusconi** s'exilia, podríem oferir-li la nacionalitat. I si guanya, tot estaria més clar.